

OBWIKŁANY (1) *part praet pass pf*

N sg m obwikłany.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Oplątany, pokryty czymś: Obsitus, Odziány/ obwikłány/ nákrity. Mącz 275b; [Obsitus, umgebeⁿ/ bedeckt P. odziány/ obwikłány/ zákrity. Volck 422].

DDJ